

Immo: Vecchi
Sierarche
etius &
Testamen-
tum.

proximus, quam in carcere obiit, *Veccus* Patriarcha, Fidem Catholicam Romanam de Processione Spiritus Sancti à Patre & Filio, seu, quod idem est, per Filium, Testamento suo consignavit, cuius hæc postrema verba: *Ob verum autem Patrum dogma, ex Patre scilicet per Filium Processionem Spiritus Sancti, exilio carcerisque mactatus, hoc meum Testamentum propria manu scripsi, subscripsique.* Illud apud *Allianum* lib. 11. De *Perpetua Confessione* Cap. xv. & apud *Odoricum Raynaldum*, ad annum 1264. n. 49. legere est.

Andronici Paleologi ignavia, Græcorum Imperium à Turcis lacerari cœptum est, qui omnes pene Asiæ Provincias eâ tempestate subegerunt, ut *Nicephorus Gregoras* lib. vii. commemorat. Variis claudibus à Turcis affectus *Andronicus*, & Cruce-signatos exercitus reformidans, redintegrandæ cum Romana Ecclesia conjunctionis desiderium præ se tulit, & *Carolus IV.* Francorum Regem concordie interpretem ac sequestrem adhibuit missis Oratoribus, qui significarent ipsum cum omnibus Christianis, præcipue verò cum Gallis pacem servaturum.

De cuius voluntate ut certior fieret Rex Christianissimus, missi ad ipsum *Benedictum de Cenis*, Ordinis FF. Prædicatorum Doctorem Theologum, sub Romani Pontificis benedictio. Hunc *Joannes XXII.* ad *Robertum* Siciliæ Regem, & ad *Philippum* Tarentinum Principem præmisit, ut opportuna in recenti momenti consilia & ipsi suggererent. Illum deinde Nuntii Apostolici ornatu dignitate Constantinopolim proficisci iussit, *Andronicum* animum ut exploraret, utque cum Schismaticis publicè vel privatim congregaretur, & sacris etiam concionibus eos in sinum Ecclesiæ Romanæ revocare satageret. Id constat ex *Joannis XXII.* literis ad Regem Siciliæ datis, & ex aliis quas *Odoricus Raynaldus* laudat ad annum 1326. N. 26. & 27. ex Tom. v. Epistolæ Secretarum eiusdem Pontificis.

Andronicus, mortuo *Michaële* filio, nepotem *Andronicum* designavit heredem Imperii: Qui adversus avum rebellans sapius, tandem Imperiali Solio ipsum depulit, capta Constantinopoli, anno millesimo trecentesimo vigesimo-septimo, die sacra Penitentes, ut *Cantacuzenus* observat lib. 1. c. 59. ut nimirum pertinaciam in promovendo schismate, & Spiritus Sancti neganda ex Filio Processione, prænas ipsum dare iusto Dei Iudicio manifestum esset. In custodiam traditus, novas subinde passus est calamitates, oculorum enim usum amisit, & paulo post Monasticum habitum induere coactus est, ne spes aliqua revertendi ad Imperium illi superesset. Jusjurandum etiam subscriptione firmatum ab ipso extortum est, quo se Imperatoriam Potestatem nunquam quaesiturum, & oblatam repudiaturum, neque alium ullum subornaturum pollicebatur. Quod nisi præstaret, ipso die de illius capite actum foret. In Monastico habitu biennium exegit, ac demum diarrhœa ex nimio aquæ potu & testaceorum escu correptus, noctu, omni destitutus auxilio, animam efflavit, die *S. Antonio* sacra, cuius nomen sumpto habitu Monastico acceperat, anno mcccxxviii. Ostenta quædam obitum ejus præcessisse, narrat *Nicephorus Gregoras* lib. ix. Historiæ. Imminente verò morte, cum neminem haberet qui sibi Divina Mystera impertiretur, sacram Desparæ imaginem, quam in sinu gestabat, loco Divinorum Mysteriorum in os inferuisset.

II. Turcarum irruptionibus, à quibus & copiar ejus fuscæ, & capta Nicea est, oppressus *Andronicus Junior*, redintegrandæ cum Romana Ecclesia concordie pium desiderium præ se tulit; ac ea de re cum Archiepiscopo Volsprensi *Francisco*, & Cersoniensi Episcopo *Richardo*, ex Ordine FF. Prædi-

A catotum assumptis, qui Christiana fide inter Zechos & Gochos longè latèque propagata, & Zechorum Rege ad Christum converso, palmis onusti ad Sedem Apostolicam redibant, contulit. Quo nuncio recreatus *Joannes XXII.* Pontifex Maximus, datis ad *Andronicum* literis ipsum hortatus est, ut pium consilium executioni manderet, ipsique ac toti genti sinum Apostolicæ caritatis patere significavit. Scripsit etiam ad Patriarcham, & Clerum populūque Græcū; & ad *Joannem Pisarum* qui plurimum apud Imperatorem poterat, ut optatissimam illam Græcæ cum Romana Ecclesia conjunctionem suaderet. Laudatis verò Præsulibus Apostolicam Legationem commisit, ut sanctam unionem promoverent. Pontificis Literas hac in causa scriptas, apud *Odoricum Raynaldum* legere est ad annum 1333. à Num. 17. ad 20. Novis literis *Andronicum* excitavit anno 1334. * scripsitque ad *Joannem* Imperatricem, ut marito redintegrationem concordie cum Ecclesia Romana persuaderet. Præterea, *Philippum Valesium*, Regem Christianissimum rogavit, Oratores Constantinopolim ad rem urgendam mitteret. Missi interim à Romano Pontifice Episcopi duo, quorum superius meminimus, Constantinopolim appulere; & Patriarcham ad congressum de controverso dogmate convocarunt. Is vero cum nec linguam dicendi exercitatione instructam haberet, & suos Episcopos maximam partem indoctissimos esse cerneret, tergiversabatur quidem, sed quomodo populi tumultum sedaret, nesciebat. Ita refert *Nicephorus Gregoras*; qui disputationem dissuasit iis rationibus, quas apud ipsum lib. x. Historiæ legere est. Sub *Benedicti XII.* Pontificatu rursus de unionis negotio actum fuit, *Andronico* se ad eam propensum demonstrante. At cum ita se affectum ostenderet ut auxilia

D contra Turcas à Latinis obtineret Principibus, cunctisque dissidia prohiberent ne Græciæ laboranti supplicet forentur, Tractatus intermissus est. *Palaque* hæresi de Thabori lumine increato favit, tamque vehementi contentione in Synodo Constantinopoli congregata, assensit, anno mcccxli. Ex qua gravi morbo contracto, paucis post diebus è vita migravit, anno ætatis circiter quadragesimo quinto, Imperii X.

III. Turcarum, quos alii ex Scythiis, (quam opinionem *Laonicus Chalcondilus* amplectitur) alii ex Parthis, quidam ex Turca Persarum Urbe magna & opulenta, nonnulli ex Cælesyria & Arabia oriundos tradunt, Imperium condidit *Othomanus*, sive *Osman*, filius *Oribogulis*, sive *Eriuculis*, cujus nativitate ac Regnum à Vate quoddam Mahumetano prædictum, cuius filiam, cum adolevisset, uxorem duxit, Annales Turcici referunt. Anno Christi millesimo ducentesimo nonagesimo octavo regnare cœpit. Ex *Soghtha* Myssiæ vico, unde oriundus erat, in Asiam cum gentilibus suis infudit sese, plurimæque subegit urbes, ac Prusam Myssiæ urbem, opibus florentem, fame expugnatam, Regni Sedem constituit. Eo regnante Turcarum octo milia in Europam per Hellepontum trajecerunt, captique Græcorum præsidio Chersoneso imposito, penetrarunt in Thraciam, & ad Istrum prædabundi. Annis viginti & octo regnavit, obiitque anno Hegiræ mcccxxvii. Christi mcccxxvi.

IV. Ipsi in Regnum successit *Orchanes* filius, qui Lydiam universam ditioni suæ subiecit, Nicæam expugnavit, Asiam reliquam Græcis eripuit. Contra formidandum Christianis hostem Summus Pontifex *Joannes XXII.* *Philippus Valesius* Rex Francorum, Siciliæ Rex *Robertus*, Dux Venetorum *Franciscus Dandulus*, & Rhodiorum Equitum

Episcopi ex
Ordine Domi-
nicano af-
finitas Apo-
stolica Lega-
tio committi-
tur ad sancta
unionem pro-
movenam.

* *Andronicus*
Raynaldus
n. 2. & 3.

Andronicus
Junior Pala-
mus favet.

Ejus obitus.

Othomani im-
perii initia.

Othomani
Rex primus
Turcarum.

Orchanes
Rex primus
Turcarum
secundus.

Episcopi ex
Ord. Orid.
FF. Prædica-
torum, Con-
stantinopolim
apponit, ut
ad sancta
unionem pro-
movenam.

Andronicus
N. Paleologi
signi.

Andronicus
Seniores ca-
lamitas, &
obitus.

Andronicus
Junior ad
redintegran-
dam cum
Romana Ec-
clesia concor-
diam per-
petua.